

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 20 d.*

„Apeliacinis skundas — Paramos Kipro Respublikos stabilumui programa — Euro grupės deklaracija dėl, be kita ko, Kipro bankų sektoriaus restruktūrizavimo — Ieškinys dėl panaikinimo“

Sujungtose bylose C-105/15 P–C-109/15 P

dėl 2015 m. vasario 27 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų penkių apeliacinių skundų

Konstantinos Mallis, gyvenantis Larnakoje (Kipras) (C-105/15 P),

Elli Konstantinou Malli, gyvenanti Larnakoje (C-105/15 P),

Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou, įsteigtas Nikosijoje (Kipras) (C-106/15 P),

Petros Chatzithoma, gyvenantis Makedonitissa (Kipras) (C-107/15 P),

Elenitsa Chatzithoma, gyvenanti Makedonitissa (C-107/15 P),

Lella Chatziioannou, gyvenanti Nikosijoje (C-108/15 P),

Marinos Nikolaou, gyvenantis Strovolose (Kipras) (C-109/15 P),

atstovaujami *dikigori* E. Efstathiou, K. Efstathiou ir K. Liasidou,

apeliantai,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-P. Keppenne ir M. Konstantinidis, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Europos Centriniam Bankui (ECB), atstovaujama A. Koutsoukou, O. Heinz ir K. Laurinavičiaus, padedamų advokato H.-G. Kamann,

atsakovams pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: graikų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev (pranešėjas) ir D. Šváby, teisėjai A. Rosas, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, M. Vilaras ir E. Regan,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. vasario 2 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. balandžio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniais skundais Konstantinos Mallis ir Elli Konstantinou Malli byloje C-105/15 P, *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou* byloje C-106/15 P, Petros Chatzithoma ir Elenitsa Chatzithoma byloje C-107/15 P, Lella Chatziioannou byloje C-108/15 P ir Marinos Nikolaou byloje C-109/15 P prašo panaikinti atitinkamai 2014 m. spalio 16 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartis: Nutartį *Mallis ir Malli / Komisija ir ECB* (T-327/13, EU:T:2014:909), Nutartį *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou / Komisija ir ECB* (T-328/13, EU:T:2014:906), Nutartį *Chatzithoma / Komisija ir ECB* (T-329/13, EU:T:2014:908), Nutartį *Chatziioannou / Komisija ir ECB* (T-330/13, EU:T:2014:904) ir Nutartį *Nikolaou / Komisija ir ECB* (T-331/13, EU:T:2014:905) (toliau kartu – skundžiamos nutartys), kuriomis Bendrasis Teismas atmetė jų ieškinius dėl 2013 m. kovo 25 d. Euro grupės deklaracijos dėl, be kita ko, Kipro bankų sektoriaus restruktūrizavimo (toliau – ginčijama deklaracija) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

ESM sutartis

- 2 2012 m. vasario 2 d. Briuselyje (Belgija) Belgijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Malta, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Portugalijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Suomijos Respublika sudarė Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį (toliau – ESM sutartis). Ši sutartis įsigaliojo 2012 m. rugsėjo 27 d.
- 3 ESM sutarties 1 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:
„2010 m. gruodžio 17 d. Europos Vadovų Taryba susitarė, kad euro zonos valstybėms narėms būtina įsteigti nuolatinį stabilumo mechanizmą. Šis Europos stabilumo mechanizmas (toliau – ESM) perims šiuo metu veikiančio Europos finansinio stabilumo fondo (toliau – EFSF) ir Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės (toliau – EFSM) vykdomas užduotis prireikus teikti finansinę paramą euro zonos valstybėms narėms.“
- 4 Pagal šios sutarties 1 ir 2 straipsnius ir 32 straipsnio 2 dalį susitariančiosios šalys, t. y. valstybės narės, kurių valiuta yra *euro*, kartu įsteigia tarptautinę finansų instituciją – ESM, kuris turi juridinio asmens statusą.

5 Šios sutarties 3 straipsnyje jos tikslas apibrėžtas taip:

„ESM tikslas yra sutelkti lėšas ir teikti paramą stabilumui taikant griežtas pasirinktą finansinės paramos priemonę atitinkančias sąlygas ESM narių, kurios turi didelių finansinių problemų arba kurioms kyla tokių problemų pavojus, naudai, jei ji būtų būtina visos euro zonos ir jos valstybių narių finansiniam stabilumui apsaugoti. Šiuo tikslu ESM turi teisę rinkti lėšas išleidžiant finansines priemones arba sudarant finansines ar kitokias sutartis ar susitarimus su ESM narėmis, finansų institucijomis ar kitomis trečiosiomis šalimis.“

6 ESM sutarties 4 straipsnio 1, 3 dalyse ir 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta:

„1. ESM turi Valdytojų tarybą ir Direktorių valdybą, vykdomąjį direktorių ir kitą paskirtą būtiną personalą.

<...>

3. Tam, kad sprendimas būtų priimtas bendru sutarimu, visi balsavime dalyvaujantys nariai turi balsuoti vienbalsiai. Susilaikymas balsuojant netrukdo priimti sprendimą bendru sutarimu.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies nuostatos turėtų būti taikoma balsavimo nepaprastosios padėties atveju tvarka, kai Komisija ir [Europos Centrinis Bankas (toliau – ECB)] nusprendžia, kad skubiai nepriėmus sprendimo suteikti arba įgyvendinti finansinę paramą, kaip apibrėžta 13–18 straipsniuose, kiltų pavojus euro zonos ekonominiam ir finansiniam tvarumui. <...>“

7 Šios sutarties 12 straipsnyje apibrėžti principai, taikomi paramai stabilumui, ir jo 1 dalyje numatyta:

„Jei tai būtina visos euro zonos ir jos valstybių narių finansiniam stabilumui apsaugoti, ESM gali savo narei teikti paramą stabilumui, nustačiusi griežtas pasirinktą finansinės pagalbos priemonę atitinkančias sąlygas. Tokios sąlygos gali apimti įvairius reikalavimus pradedant makroekonominio koregavimo programos įgyvendinimu ir baigiant įpareigojimu nuolat laikytis iš anksto nustatytų tinkamumo sąlygų.“

8 Paramos stabilumui suteikimo ESM narei procedūra apibrėžta ESM sutarties 13 straipsnyje:

„1. ESM narė gali pateikti Valdytojų tarybos pirmininkui prašymą skirti paramą stabilumui. Tokiame prašyme nurodoma finansinės paramos priemonė ar priemonės, kurias prašoma apsvarstyti. Gavęs tokį prašymą Valdytojų tarybos pirmininkas paveda Europos Komisijai ir ECB atlikti šias užduotis:

- a) įvertinti visos euro zonos arba jos valstybių narių finansiniam stabilumui kilusią riziką, jei ECB dar nėra pateikęs analizės pagal 18 straipsnio 2 dalį;
- b) įvertinti valstybės skolos tvarumą. Kai tinkama ir įmanoma, toks vertinimas atliekamas kartu su [Tarptautiniu valiutos fondu (toliau – TVF)];
- c) įvertinti konkrečios ESM narės faktinį arba galimą finansavimo poreikį.

2. Remdamasi ESM narės prašymu ir 1 dalyje nurodytu vertinimu Valdytojų taryba gali nuspręsti skirti konkrečiai ESM narei paramą stabilumui finansinės paramos priemonės forma.

3. Jei priimamas 2 dalyje nurodytas sprendimas, Valdytojų taryba paveda Europos Komisijai, bendradarbiaujant su ECB ir, jei įmanoma, su TVF vesti derybas su konkrečia ESM nare dėl susitarimo memorandumo, kuriame būtų nustatytos finansinės paramos priemonės taikymo sąlygos, sudarymo. Susitarimo memorandume nurodomas trūkumų, kurie būtų šalinami, pavojingumas ir pasirinkta

finansinės paramos priemonė. Kartu ESM vykdomasis direktorius rengia pasiūlymą dėl susitarimo dėl finansinės pagalbos programos, kuriame nustatomi finansiniai terminai ir sąlygos bei išdėstomos siūlomos priemonės ir kuris bus perduodamas tvirtinti Valdytojų tarybai.

Susitarimo memorandumas turi visiškai atitikti [ESV sutartyje] nustatytas ekonominės politikos koordinavimo priemones, be kita ko, visus Europos Sąjungos teisės aktus, įskaitant konkrečiai ESM narei skirtas nuomones, išpėjimus, rekomendacijas ar sprendimus.

4. Kai laikomasi 3 dalyje nurodytų sąlygų ir Valdytojų tarybai pritarus, susitarimo memorandumą ESM vardu pasirašo Europos Komisija.

5. Direktorių valdyba tvirtina susitarimą dėl finansinės pagalbos programos, kuriame išsamiai aprašomi planuojamos skirti paramos stabilumui finansiniai aspektai ir, prireikus, pirmos paramos dalies išmokėjimas.

<...>

7. Europos Komisijai, ECB ir, jei įmanoma, TVF pavedama stebėti, ar laikomasi finansinės paramos priemonei nustatytų sąlygų.“

Ginčijama deklaracija

9. Ginčijamoje deklaracijoje Euro grupė nurodė, kad su Kipro valdžios institucijomis pasiekė susitarimą dėl esminių būsimos makroekonominio koregavimo programos, kurią remia visos valstybės narės, kurių valiuta yra *euro*, ir Komisija, ECB ir TVF, elementų. Be to, Euro grupė palankiai įvertino šios deklaracijos priede nurodytus finansų sektoriaus restruktūrizavimo planus.

Dekretai Nr. 103 ir Nr. 104, priimti remiantis 2013 m. kovo 22 d. įstatymu

10. Pagal 2013 m. kovo 22 d. *O peri exiiansis pistotikon kai allon idrimaton nomos* (Kredito ir kitų įstaigų pertvarkymo įstatymas, EE, I (I) priedas, Nr. 4379, 2013 3 22, toliau – 2013 m. kovo 22 d. įstatymas) 3 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 1 dalį *Kentriki Trapeza tis Kyprou* (Kipro centrinis bankas, toliau – KCB) pavesta kartu su *Ypourgeio Oikonomikon* (Finansų ministerija) pertvarkyti įstaigas, kurioms taikomas minėtas įstatymas. Šiuo tikslu, pirma, 2013 m. kovo 22 d. įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad KCB, priimdamas dekretą, gali restruktūrizuoti įstaigas, kuriai taikoma pertvarkymo procedūra, skolas ir išsipareigojimus, įskaitant esamų ar būsimų bet kokios rūšies reikalavimų tai įstaigai pagrindinės sumos ar jos likučio sumažinimą, pakeitimą, tokių reikalavimų vykdymo termino atidėjimą ar novacijos jiems taikymą arba skolos vertybinių popierių konvertavimą į nuosavą kapitalą. Antra, šioje dalyje numatyta, kad „garantuotiems indėliams“, kaip jie suprantami pagal 2013 m. kovo 22 d. įstatymo 2 straipsnio penktą pastraipą, šios priemonės netaikomos. Šalys sutaria, kad tai yra mažesni nei 100 000 EUR indėliai.
11. *To peri diasosis me idia mesa tis Trapezas Kyprou Dimosias Etaireias Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 103* (2013 m. Dekretas dėl gelbėjimo privačiomis *Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia Ltd* lešomis, Reguliavimo administracinis aktas, Nr. 103, EE, III(I) priedas, Nr. 4645, 2013 3 29, p. 769, toliau – Dekretas Nr. 103) numatyta rekapitalizuoti *Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia Ltd* (toliau – *Bank of Cyprus*), be kita ko, negarantuojamų indėlių turėtojų, jo akcininkų ir obligacijų turėtojų sąskaita, kad jis galėtų toliau teikti bankininkystės paslaugas. Taigi negarantuojami indėliai buvo konvertuoti į *Bank of Cyprus* akcijas (37,5 % kiekvieno negarantuojamo indėlio), vertybinius popierius, kuriuos *Bank of Cyprus* galėjo konvertuoti į akcijas arba į indėlius (22,5 % kiekvieno negarantuojamo indėlio), ir vertybinius popierius, kuriuos KCB galėjo konvertuoti į indėlius (40 % kiekvieno negarantuojamo indėlio). Šis dekretas, remiantis jo 10 punktu, įsigaliojo 2013 m. kovo 29 d. 6 val.

- 12 *To Peri tis Polisis Orismenon Ergasion tis Cyprus Popular Bank Public Co Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 104* (2013 m. Dekretas dėl kai kurių *Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd* (toliau – *Cyprus Popular Bank*) veiklos sričių pardavimo, Reguliavimo administracinis aktas, Nr. 104, EE, III(I) priedas, Nr. 4645, 2013 3 29, p. 781, toliau – Dekretas Nr. 104) kartu taikomose 2 ir 5 punktų nuostatose numatyta 2013 m. kovo 29 d. 6 val. 10 min. tam tikrą *Cyprus Popular Bank* turtą ir įsipareigojimus perduoti *Bank of Cyprus*, įskaitant mažesnius nei 100 000 EUR indėlius. Didesni kaip 100 000 EUR indėliai buvo palikti *Cyprus Popular Bank*, kol jis bus likviduotas.

Faktinės bylos aplinkybės

- 13 2012 m. pirmaisiais mėnesiais kai kurie Kipre įsteigti bankai, įskaitant *Cyprus Popular Bank* ir *Bank of Cyprus*, patyrė finansinių sunkumų. Tada Kipro Respublika nusprendė, kad būtina juos rekapitalizuoti, ir šiuo klausimu pateikė Euro grupės pirmininkui prašymą skirti finansinę paramą iš EFSF arba ESM.
- 14 2012 m. birželio 27 d. deklaracijoje Euro grupė nurodė, kad prašomą finansinę paramą suteiktų EFSF arba ESM pagal makroekonominio koregavimo programą, kuri būtų nustatyta susitarimo memorandume, dėl kurio derėtusi Komisija kartu su Europos Centrinio Banku (ECB) ir Tarptautiniu valiutos fondu (TVF), viena šalis, ir Kipro valdžios institucijos, kita šalis.
- 15 2013 m. kovo mėn. Kipro Respublika ir kitos valstybės narės, kurių valiuta yra *euro*, pasiekė politinį susitarimą dėl susitarimo memorandumo projekto. 2013 m. kovo 16 d. deklaracijoje Euro grupė palankiai įvertino šį susitarimą ir nurodė kai kurias numatytas koregavimo priemones, įskaitant bankų indėlių mokesčio įvedimą. Euro grupė nurodė mananti, kad tokiomis aplinkybėmis iš esmės pagrįsta suteikti finansinę paramą, kuria gali būti užtikrintas Kipro ir euro zonos finansinis stabilumas, ir paragino suinteresuotąsias šalis paspartinti vykstančias derybas.
- 16 2013 m. kovo 18 d. Kipro Respublika nurodė uždaryti bankus 2013 m. kovo 19 ir 20 d. Tos pačios dienos deklaracijoje Euro grupės pirmininkas nurodė, kad bankų indėlių mokestis kartu su prašoma finansine parama bus naudojamas atkuriant Kipro bankų sektoriaus gyvybingumą, taigi užtikrinant Kipro finansinį stabilumą. Tačiau jis patikslino, kad Euro grupė mano, jog mažieji indėlininkai turėtų būti vertinami kitaip nei didieji, ir pabrėžė svarbą visiškai garantuoti mažesnius nei 100 000 EUR indėlius. Galiausiai Euro grupės pirmininkas šios grupės vardu paragino Kipro valdžios institucijas ir parlamentą greitai įgyvendinti sutartas priemones.
- 17 Kipro valdžios institucijos nusprendė pratęsti bankų uždarymo laiką iki 2013 m. kovo 28 d., kad būtų išvengta masinio indėlių atsiėmimo prie langelių.
- 18 2013 m. kovo 19 d. Kipro parlamentas atmetė Kipro vyriausybės įstatymo projektą dėl mokesčio už visus Kipro bankų indėlius įvedimo. Todėl Kipro vyriausybė parengė naują projektą, kuriame numatytas tik *Bank of Cyprus* ir *Cyprus Popular Bank* restruktūrizavimas. Šis parlamentas priėmė 2013 m. kovo 22 d. įstatymą.
- 19 2013 m. kovo 25 d. Euro grupė priėmė ginčijamą deklaraciją. Tą pačią dieną KCB valdytojas pradėjo *Bank of Cyprus* ir *Cyprus Popular Bank* sanavimo procedūrą. 2013 m. kovo 29 d. šiuo tikslu remiantis 2013 m. kovo 22 d. įstatymu paskelbti dekretai Nr. 103 ir Nr. 104. Tada Komisija pradėjo naujas diskusijas su Kipro valdžios institucijomis, kad būtų sudarytas susitarimo memorandumas.
- 20 Per 2013 m. balandžio 24 d. posėdį ESM valdytojų taryba:
- patvirtino, kad, pirma, Komisijai ir ECB pavesta atlikti ESM sutarties 13 straipsnio 1 dalyje nurodytus vertinimus ir, antra, Komisijai, bendradarbiaujančiai su ECB ir TVF, pavesta derėtis dėl susitarimo memorandumo su Kipro Respublika,

- remdamasi ESM vykdomojo direktoriaus siūlymu nusprendė suteikti Kipro Respublikai paramą stabilumui finansinės paramos priemonės forma,
 - patvirtino susitarimo memorandumo projektą, dėl kurio susitarė Komisija, bendradarbiaudama su ECB ir TVF, ir Kipro Respublika,
 - įpareigojo Komisiją pasirašyti šį memorandumą ESM vardu.
- 21 2013 m. balandžio 26 d. Kipro Respublikos finansų ministras, KCB valdytojas ir Komisijos pirmininko pavaduotojas O. Rehn ESM vardu pasirašė susitarimo memorandumą.
- 22 2013 m. gegužės 8 d. ESM direktorių valdyba patvirtino susitarimą dėl finansinės paramos priemonės ir pasiūlymą dėl pirmosios paramos dalies mokėjimo Kipro Respublikai sąlygų. Ši dalis buvo išskaidyta į du mokėjimus (apie 2 mlrd. EUR ir 1 mlrd. EUR), o jie atlikti atitinkamai 2013 m. gegužės 13 d. ir 2013 m. birželio 26 d. Antroji paramos dalis (1,5 mlrd. EUR) išmokėta 2013 m. rugsėjo 27 d.

Procesai Bendrajame Teisme ir skundžiamos nutartys

- 23 Ieškovai pareiškė penkis ieškinius (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. birželio 4 d.); juose Bendrojo Teismo prašė:
- panaikinti ginčijamą deklaraciją, „kuri galutinai suformuluota [KCB] valdytojo, kaip [Europos centrinių bankų sistemos] atstovo, [dekretu Nr. 104], kuria buvo nuspręsta „parduoti tam tikrą [*Cyprus Popular Bank*] veiklą“ ir kuri iš esmės yra bendras [ECB] ir Komisijos sprendimas“,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, pripažinti, kad ginčijama deklaracija iš esmės yra „[ECB] ir (arba) Komisijos bendras sprendimas“, neatsižvelgiant į jos formą ir pobūdį,
 - nepatenkinus ir šio reikalavimo, panaikinti ginčijamą deklaraciją, „neatsižvelgiant į jos formą ir pobūdį“,
 - nepatenkinus taip pat ir šio reikalavimo, „panaikinti Euro grupės priimtą <...> bendrą [ECB] ir (arba) Komisijos sprendimą, neatsižvelgiant į jo formą ar pobūdį“, ir
 - priteisti iš ECB ir (arba) Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 24 Atskirais dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2013 m. spalio 1 ir 9 d.) Komisija ir ECB pateikė nepriimtinumą grindžiamus prieštaravimus pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. birželio 19 d., 114 straipsnį. Jie Bendrojo Teismo prašė:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina ir
 - priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.
- 25 Skundžiamomis nutartimis Bendrasis Teismas atmetė visus ieškinius kaip nepriimtinius.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 26 Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamas nutartis ir

— panaikinti bylinėjimosi išlaidų priteisimą iš jų pirmojoje instancijoje.

27 Komisija ir ECB Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinius skundus ir

— priteisti iš apeliančių visas bylinėjimosi išlaidas.

28 2015 m. rugpjūčio 21 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-105/15 P–C-109/15 P sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

29 Grįsdami apeliacinius skundus apeliantai nurodo tris pagrindus; jais siekia įrodyti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ir neįvykdė pareigos nurodyti motyvus, nusprenddamas, kad ginčijama deklaracija jų atžvilgiu neturi akto, kurį gali būti prašoma panaikinti remiantis SESV 263 straipsniu, savybių.

30 Komisija ir ECB teigia, kad apeliaciniai skundai yra nepriimtini, ir pažymi, kad bet kuriuo atveju grindžiant apeliacinius skundus nurodyti pagrindai turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Dėl apeliacinių skundų priimtimumo

31 Komisija ir ECB teigia, kad apeliaciniai skundai yra nepriimtini dėl to, kad apeliantai iš esmės tik pakartoja pagrindus ir argumentus, kuriuos jau pateikė Bendrajame Teisme, ir kad jie ginčija faktinio pobūdžio vertinimus, Bendrojo Teismo atliktus dėl įvairių pateiktų įrodymų.

32 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis SESV 256 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa apeliacinis skundas paduodamas tik dėl teisės klausimų ir turi būti pagrįstas pagrindais, susijusiais su Bendrojo Teismo jurisdikcijos nebuvimu, procedūros pažeidimais Bendrajame Teisme, kurie daro poveikį apelianto interesams, arba Bendrojo Teismo padarytu Sąjungos teisės pažeidimu (žr., be kita ko, 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Be to, iš SESV 256 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto ir 169 straipsnio 2 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (žr., be kita ko, 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Bergaderm ir Goupil / Komisija*, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34 punktą ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 43 punktą).

34 Konkrečiai pagal šio reglamento 169 straipsnio 2 dalį reikalaujama, kad pagrinduose ir teisiniuose argumentuose, kuriais remiamasi, būtų tiksliai nurodyti ginčijami Bendrojo Teismo sprendimo motyvuojamosios dalies punktai.

35 Taigi iš šių nuostatų kylančių motyvavimui taikomų reikalavimų neatitinka apeliacinis skundas, kuriame tik pakartojami ar pažodžiui atpasakojami Bendrajame Teisme pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, įskaitant pagrįstus faktinėmis aplinkybėmis, kuriuos šis teismas aiškiai atmetė. Iš tikrųjų toks apeliacinis skundas yra vien prašymas iš naujo išnagrinėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo jurisdikciją (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 44 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 36 Tačiau jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 45 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 37 Nagrinėjamu atveju apeliantai nurodytais pagrindais siekia įrodyti, kad skundžiamose nutartyse nepateikti arba pateikti nepakankami motyvai, ir kelia abejonę dėl Bendrojo Teismo aiškiai pateikto atsakymo į teisės klausimus, kurių kontrolę gali atlikti Teisingumo Teismas nagrinėdamas apeliacinį skundą.
- 38 Be to, reikia konstatuoti, kad remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalimi apeliaciniuose skunduose yra nurodyti skundžiamų nutarčių ginčijami motyvuojamosios dalies punktai ir pagrindai ir teisiniai argumentai, leidžiantys Teisingumo Teismui vykdyti teisinę teisėtumo kontrolę.
- 39 Darytina išvada, kad apeliaciniai skundai yra priimtini.

Dėl apeliacinių skundų pagrįstumo

Šalių argumentai

- 40 Nurodytuose trijuose pagrinduose, kuriuos reikia nagrinėti kartu, apeliantai kaltina Bendrąjį Teismą padarius teisės klaidą ir neįvykdžius pareigos motyvuoti, kai jis skundžiamų nutarčių 45 punkte nusprendė, kad ginčijama deklaracija negali būti priskirta Komisijai ar ECB. Šiuo klausimu jie teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo pripažinti, kad Komisija ir ECB turėjo kompetenciją priimti sprendimus dėl klausimų, susijusių su ESM, ir atsižvelgęs į jų dalyvavimą Euro grupės susitikimuose nuspręsti, kad ši deklaracija turi būti laikoma jų aktu.
- 41 Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamų nutarčių 41 punkte Euro grupę vertinęs kaip paprastą „diskusijų forumą“. Jis neatsakė į apeliantų argumentą, kad dėl to, jog Euro grupei nėra patikėti ar perduoti kokie nors Komisijos ir ECB įgaliojimai, tuo remiantis reikia nuspręsti, kad ji yra priemonė, kuria naudodamiesi Komisija ir ECB priima sprendimus konkrečiais klausimais, susijusiais su ESM arba finansiniu stabilumu. Apeliantai tvirtina, kad ECB ir Komisija privalo veikti paisydami teisinės sistemos, nustatytos Sutartimis, jų protokolais, taip pat antrine teise. Bet kokios kompetencijos ar bet kokių įgaliojimų įgyvendinimas už šios sistemos ribų prilygtų piktnaudžiavimui valdžia.
- 42 Bendrasis Teismas taip pat neatsakė į apeliantų argumentą, kad *Bank of Cyprus* rekapitalizavimas buvo tik Komisijos ir ECB per Euro grupės deklaraciją Kipro Respublikai nustatytų sąlygų pasekmė. Jeigu Bendrasis Teismas būtų atsižvelgęs į šią aplinkybę, jis turėjo padaryti išvadą, kad nagrinėjamu atveju apeliantų patirtą žalą sukėlė Komisijos ir ECB veiksmai ir sprendimai. Be to, apeliantai kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamų nutarčių 61 punkte pripažinus, kad ginčijamoje deklaracijoje yra formuluočių, kurios gali atrodyti kategoriškos, tačiau remiantis tokiu konstatavimu nepadarius išvadų ir neišnagrinėjus argumento, pagal kurį, pirma, KCB valdytojas, priimdamas dekretus Nr. 103 ir Nr. 104, „pažodžiui“ taikė Komisijos ir ECB per Euro grupę priimtus sprendimus ir, antra, dėl jo, kaip ECB valdytojų tarybos nario, statuso jo veiksmai ir (arba) neveikimas gali būti priskirti šiai institucijai.
- 43 Apeliantai taip pat kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamų nutarčių 53 ir 56 punktuose nelaukius ginčijamos deklaracijos aktu, dėl kurio gali būti pareikštas ieškinys, ir neatsakius į jų argumentą, kad ši deklaracija sukėlė pasekmių ir jų teisėms, ir turtui.
- 44 Komisija ir ECB ginčija šių pagrindų pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 45 Pirma, dėl argumento, susijusio su skundžiamų nutarčių motyvavimo stoka, reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia teismo praktika pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą Bendrajam Teismui tenkanti motyvavimo pareiga neįpareigoja šio teismo nuosekliai pateikti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Motyvavimas taip pat gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti motyvus, kuriais remiasi Bendrasis Teismas, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti nagrinėjant apeliacinį skundą jam priklausančią kontrolę (žr., be kita ko, 2016 m. kovo 8 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 46 Nagrinėjamu atveju skundžiamų nutarčių 39 punkte pažymėjęs, kad Euro grupė nurodyta SESV 137 straipsnyje, kuriame numatyta, kad valstybių narių, kurių valiuta yra *euro*, ministrų susitikimų tvarka nustatoma Protokole Nr. 14 dėl Euro grupės, pridėtame prie ESV sutarties, Bendrasis Teismas šių nutarčių 40 punkte priminė, kad pagal šio protokolo 1 straipsnį šie ministrai susitinka neformaliai aptarti klausimus, susijusius su konkrečiais įsipareigojimais, kuriuos jie kartu prisiima dėl bendros valiutos.
- 47 Skundžiamų nutarčių 41–45 punktuose remdamasis būtent šia minėto protokolo nuostata Bendrasis Teismas pirmiausia nusprendė, kad Euro grupė yra valstybių narių, kurių valiuta yra *euro*, atstovų diskusijų forumas ministrų lygiu, o ne sprendimų priėmimo organas. Vėliau jis pažymėjo, kad net jeigu Komisijos ir ECB dalyvavimas Euro grupės susitikimuose yra numatytas to paties protokolo 1 straipsnyje, Euro grupė yra neformalus atitinkamų valstybių narių ministrų susitikimas. Galiausiai Bendrasis Teismas pažymėjo, kad jokia aplinkybė neleidžia manyti, kad Euro grupė būtų kontroliuojama Komisijos arba ECB ar veiktų kaip šių institucijų įgaliotinė. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad ginčijama deklaracija negali būti priskirta Komisijai ar ECB.
- 48 Šių nutarčių 47–49 punktuose Bendrasis Teismas, atsižvelgęs į reikšmingas ESM sutarties nuostatas, taip pat paneigė, kad ginčijama deklaracija, net jeigu ji galėtų būti priskirta ESM, o ne Euro grupei, galėtų būti priskirta Komisijai ar ECB dėl tariamos kontrolės, kurią šios institucijos atlieka dėl ESM. Todėl jis nusprendė, kad Komisija ir ECB negali būti laikomi priėmusiais šią deklaraciją.
- 49 Be to, skundžiamų nutarčių 51–62 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, jog Euro grupė nėra sprendimų priėmimo organas, jos deklaracija negali būti laikoma aktu, kuriuo siekiama sukelti teisinių pasekmių tretiesiems asmenims. Jis taip pat pažymėjo, kad šis vertinimas yra pagrįstas ginčijamos deklaracijos turinio analize, kurią jis išsamiai atliko šių nutarčių 54–59 punktuose ir kuria remdamasis šių nutarčių 60 punkte konstatavo, kad ši deklaracija yra visiškai informacinio pobūdžio.
- 50 Konstatuotina, kad skundžiamų nutarčių motyvai, priminti šio sprendimo 46–49 punktuose, atitinka motyvavimo reikalavimus, nurodytus šio sprendimo 45 punkte.
- 51 Antra, reikia priminti, kad ieškinys dėl panaikinimo gali būti teikiamas dėl visų aktų, kuriuos priima Sąjungos institucijos, nepaisant tų aktų pobūdžio ar formos, kuriais sukeliama privalomųjų teisinių pasekmių, darančių įtaką ieškovo interesams ir iš esmės keičiančių jo teisinę padėtį (žr., be kita ko, 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą ir 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro / Komisija*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 16 punktą).
- 52 Nagrinėjamu atveju dėl apeliančių argumento, susijusio su Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, pagal kuri iš ginčijamos deklaracijos priėmimo aplinkybių ir Euro grupės veikimo būdo matyti, kad ši deklaracija atitinka bendrą Komisijos ir ECB sprendimą, reikia pažymėti, kad remiantis 2012 m. birželio

27 d. Euro grupės deklaracija Komisija ir ECB pagal ESM sutarties 13 straipsnio 3 dalį Valdytojų tarybos buvo įgalioti su Kipro valdžios institucijomis derinti makroekonominio koregavimo programą prieš sudarant susitarimo memorandumą.

- 53 Be to, reikia pažymėti, kad Komisijos ir ECB vaidmuo, kaip jis apibrėžtas Protokolo Nr. 14 dėl Euro grupės 1 straipsnyje, negali būti didesnis nei vaidmuo, šioms institucijoms priskirtas ESM sutartimi. Taigi, kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamų nutarčių 48 punkte, iš 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756) 161 punkto matyti, kad nors pagal ESM sutartį Komisijai ir ECB numatyti tam tikri uždaviniai, susiję su šios sutarties tikslų įgyvendinimu, pirma, pagal ESM sutartį Komisijai ir ECB pavestomis funkcijomis nesuteikiama kompetencija priimti sprendimų ir, antra, šių dviejų institucijų atliekami veiksmai pagal šią sutartį įpareigoja tik ESM.
- 54 Šiuo klausimu primintina, kad pagal ESM sutartį Komisijai numatyti uždaviniai apima prašymų dėl paramos stabilumui vertinimą (13 straipsnio 1 dalis), jų skubos vertinimą (4 straipsnio 4 dalis), tarimąsi dėl susitarimo memorandumo, kuriame nurodomos sąlygos, taikomos teikiamai finansinei paramai (13 straipsnio 3 dalis), finansinei paramai taikomų sąlygų laikymosi kontrolę (13 straipsnio 7 dalis) ir dalyvavimą Valdytojų tarybos ir Direktorių valdybos susirinkimuose kaip stebėtojai (5 straipsnio 3 dalis ir 6 straipsnio 2 dalis) (2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 156 punktas).
- 55 Pagal ESM sutarties 13 straipsnio 4 dalį Komisijai taip pat pavesta pasirašyti susitarimo memorandumą ESM vardu, jeigu šis memorandumas atitinka sąlygas, nurodytas šio 13 straipsnio 3 dalyje, ir buvo patvirtintas ESM valdytojų tarybos.
- 56 ECB pagal ESM sutartį numatyti uždaviniai apima prašymų dėl paramos stabilumui skubos vertinimą (4 straipsnio 4 dalis), dalyvavimą Valdytojų tarybos ir Direktorių valdybos susirinkimuose kaip stebėtojai (5 straipsnio 3 dalis ir 6 straipsnio 2 dalis) ir kartu su Komisija prašymų dėl paramos stabilumui vertinimą (13 straipsnio 1 dalis), tarimąsi dėl susitarimo memorandumo (13 straipsnio 3 dalis) ir finansinei paramai taikomų sąlygų laikymosi kontrolę (13 straipsnio 7 dalis) (2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 157 punktas).
- 57 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, aplinkybė, kad Komisija ir ECB dalyvauja Euro grupės susitikimuose, nekeičia jos deklaracijų pobūdžio ir ja remiantis negalima daryti išvados, kad ginčijama deklaracija yra šių dviejų Sąjungos institucijų sprendimų priėmimo galios išraiška.
- 58 Be to, reikia pažymėti, kad ginčijamoje deklaracijoje nėra jokios nuostatos, kuri išreikštų Komisijos ir ECB sprendimą atitinkamai valstybei narei nustatyti teisinę pareigą įgyvendinti joje numatytas priemones.
- 59 Kaip Bendrasis Teismas iš esmės pažymėjo skundžiamų nutarčių 60 punkte, šia visiškai informacinio pobūdžio deklaracija siekta informuoti visuomenę apie Euro grupės ir Kipro valdžios institucijų politinio susitarimo, išreiškiančio bendrą norą tęsti derybas pagal šios deklaracijos sąlygas, egzistavimą.
- 60 Šiomis aplinkybėmis Kipro Respublikos 2013 m. kovo 22 d. įstatymo priėmimas, kuriuo sukurtas teisinis pagrindas, būtinas siekiant restruktūrizuoti atitinkamus bankus, ir KCB suteikti įgaliojimai priimti dekretus Nr. 103 ir Nr. 104, negali būti laikomas nustatytu tariamu bendru Komisijos ir ECB sprendimu, kuris išreikštas ginčijama deklaracija.
- 61 Galiausiai, kadangi apeliantai ieškiniais siekė, kad Euro grupės deklaracija būtų panaikinta, reikia pažymėti ne tik tai, kad prie ESM sutarties pridėto Protokolo Nr. 14 dėl Euro grupės tekste vartojamas terminas „neformalus“, bet taip pat tai, kad Euro grupė nėra nurodyta prie įvairių Europos Sąjungos Tarybos sudėčių, išvardytų jos darbo tvarkos taisyklių, patvirtintų 2009 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimu 2009/937/ES (OL L 325, 2009, p. 35), I priede, kurių sąrašas nurodytas ESS 16 straipsnio

6 dalyje. Todėl, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 55–65 punktuose, Euro grupė negali būti laikoma nei viena iš Tarybos sudėčių, nei Sąjungos įstaiga ar organu, kaip jie suprantami pagal SESV 263 straipsnį.

62 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, reikia atmesti apeliacinius skundus kaip nepagrįstus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

63 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

64 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

65 Kadangi Komisija ir ECB prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliantų, o jie pralaimėjo bylą, apeliantai turi padengti bylinėjimosi išlaidas apeliaciniame procese.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinius skundus bylose C-105/15 P–C-109/15 P.

2. Konstantinos Mallis, Elli Konstantinou Malli, *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou*, Petros Chatzithoma, Elenitsa Chatzithoma, Lella Chatziioannou ir Marinos Nikolaou padengia bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.